

indre: Hvor er det godt, at vi har en finansminister, der på den måde er i stand til at udbygge vores velfærdssamfund, så selv de svageste i samfundet får det bedre. Tænk, at man kan have overskud på de offentlige finanser, så vi er i stand til til stadighed at forbedre vilkårene, også når vi ser fremover, at vi kan gøre så meget for de svage grupper, som vi gør nu, hvilket i virkeligheden er mere, end man har gjort tidligere, også mere end de regeringer, som hr. Frank Aaen har støttet, har gjort. Så den ros fornemmer jeg, uanset om statsministeren siger det eller ej, for jeg kender ham godt nok, og det ville være meget retfærdigt.

Men jeg vil sige igen: Man tager ikke fra overførselsindkomstmodtagerne, man giver. Man løfter deres udbetalinger hvert år. Og så er spørgsmålet: Hvad er det for et mål, man sætter sig? Er det det fulde lønindeks, hvis det er en 3 pct.s stigning, altså giver man så 3 pct., eller giver man 2,7 pct.? Så giver man 2,7 pct., og de 0,3 pct. bruger vi så til omfordeling, i det væsentlige også til andre overførselsindkomstmodtagere, som så får et ekstra løft.

Frank Aaen (EL):

Nu fik vi så en erkendelse af, at det er ulighedsskabende, fordi man forhøjer satserne med mindre, end de skulle forhøjes med, hvis de skulle følge indkomstudviklingen. Det er derfor, dagpengene for arbejdsløse i dag er mindre værd i kroner, end de var i starten af 1980'erne. Det er derfor, pensioner og dagpenge år efter år sækker bagud i forhold til indkomstudviklingen i samfundet i almindelighed, og det er det, der er med til at øge uligheden.

Jeg synes ikke, det klæder nogen minister at tale udenom, når man nu har en lov, der så klokkeklart er indrettet på den måde.

Jeg spørger bare: Var det ikke på sin plads, at man, når man nu er blevet gjort opmærksom på, at landets statsminister, at regeringen i hvert fald i overskrifter er imod øget ulighed, så reviderer de forslag i finansloven, som er med til at øge uligheden i det danske samfund?

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er simpelt hen ikke rigtigt, og jeg ved ikke, hvordan hr. Frank Aaen er kommet frem til, at man øger uligheden ved at bruge flere penge på de allersvageste i samfundet. Hvordan skulle det øge uligheden, at vi via det samlede beløb til overførsel reserverer 670 mio. kr. næste år alene

til de allersvageste? Det er jo ikke en reduktion af den samlede overførselsramme. Der giver vi jo fuldstændig, hvad der reelt svarer til lønfremgangen i Danmark ved et lønindeks, men der er en del af den fremgang, man i særlig grad reserverer til de allersvageste. Hvordan det skulle øge uligheden ved jeg ikke.

Formanden:

Så er det hr. Frank Aaen for et sidste spørgsmål.

Frank Aaen (EL):

Der er nogle af pengene, der bliver brugt til fornuftige formål, men det er ret særegent, at når man vil bruge penge i Folketinget til et fornuftigt formål, så tager man dem møjsommeligt fra pensionister, arbejdsløse, syge og kontanthjælpsmodtagere. Det er altså meget ejendommeligt, at man går på jagt hos dem, der har mindst, når man vil have finansieret nogle gode formål, og det kan jeg ikke forstå at finansministeren ønsker at forsvare.

Men jeg vil bare sige, at nu er der gået nogle uger, siden statsministeren for ud med bål og brand mod den ærlige socialminister, som kom til at sige det, der er regeringens politik, nemlig at uligheden vokser, og at det er godt. Og i dag ser vi så, at det altså kun varede nogle få uger, for lige så snart landets finansminister kommer på banen med årets forslag til finanslov, så stadfæstes det – og det er jeg sådan set glad for – at den her regerings politik er at øge uligheden i samfundet.

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det er rigtigt, at det stadfæstes, at vi bruger flere penge på de svage grupper, end man gjorde i den regerings tid, hvor hr. Frank Aaen støttede regeringen, i 1990'erne. Vi bruger flere penge til at bekæmpe sygdom, vi bruger flere penge til de ældre, vi bruger flere penge til børnefamilierne.

Når man skal beregne, hvad det er, der får et samfund til at hænge sammen, hvordan vi sikrer, at uligheden er mindst mulig, hvordan vi samtidig sikrer, at der er dynamik, så er det i virkeligheden baseret på den finanslov, vi har lagt frem, som er i fuld overensstemmelse med, hvad statsministeren har tilkendegivet, nemlig at man især fokuserer på samfundets svageste og på de områder, hvor man kan få dem i beskæftigelse eller i øvrigt hjælpe dem i deres dagligdag.

Hermed sluttede spørgsmålet.